

Строкович Ганна Віталіївна

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця,

доктор економічних наук, доцент

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

В умовах сучасних реалій для України все з більшою гостротою постає проблема удосконалення її фінансового забезпечення. Це зумовлюється поступовим зростанням дохідної та видаткової частин Зведеного, Державного та місцевих бюджетів України протягом 2010-2015 рр. [2], зміною структури надходжень, які не в повній мірі відповідають існуючим інфляційним процесам, потребам суспільства та не спроможні забезпечити розвиток держави. Тому важливим представляється вирішення питань щодо удосконалення фінансового забезпечення розвитку держави.

Проблему фінансового забезпечення держави на макро- та мікрорівнях досліджують О. М. Вакульчик, Н. О. Власова, М. В. Чорна, С. О. Зубков, Т. А. Говорушко, Г. В. Сілакова, М. А. Коваленко, В. Л. Чесноков, К. В. Павлюк, О. А. Пробоїв, О. М. Бандурка, М. Я. Коробов, П. І. Орлов, К. Я. Петрова, О. А. Кириченко, С. А. Єрохін та ін.

Поряд з тим покращення фінансово забезпечення розвитку держави неможливо без зростання дохідної частини бюджетів всіх рівнів, що ґрунтується на поширенні процесів корпоратизації та приватизації. Як вказує Л. Федулова обсяг емісії залежить від величини ринкової капіталізації підприємства [3]. Суттєвий внесок в вартість підприємства, вносять його нематеріальні активи, але інноваційна активність як свідчать статистичні дані [2] є досить низкою, що тільки погіршує ситуацію та не сприяє як результат активізації зростання фінансово-економічного потенціалу держави. Тому кожній інституційній структурі доцільно

виважено підходити до процесу забезпечення фінансовими ресурсами протягом всього життєвого циклу.

Для того щоб сформулювати пропозиції щодо удосконалення фінансового забезпечення інституційних структур, необхідно, насамперед, виділити проблеми, які існують та визначити об'єкти вдосконалення.

На підставі здійсненого аналізу ситуації, що склалася в інституційних структурах всіх рівнів було виявлено такі проблеми з їх фінансовим забезпеченням: відсутність чітких планів стосовно подальшого функціонування у стратегічному періоді; незбалансованість цілей та ресурсів що ставляться та розподіляються між інституційними структурами; несвоєчасність та недостатність їх фінансування; недостатність ініціативи та неефективність системи заохочення щодо пошуку додаткових джерел фінансування за рахунок участі в грантових програмах; пріоритетність фінансування проектів які пов'язані з придбанням матеріальних ресурсів та практична їх відсутність стосовно нематеріальних активів; відсутність системи постійного поліпшення фінансового забезпечення інституційних структур та їх трансформація відповідно до стратегічних та поточних потреб; протиріччя між інтересами різних інституційних структур, особливо тих що знаходяться на різних рівнях ієрархії.

Слід погодитися з думкою В. М. Гейця, що для досягнення високих темпів економічного зростання, які можливі тільки за рахунок покращення фінансового забезпечення держави, доцільно: забезпечити виконання зобов'язань держави та сприяти реформуванню її бюджетної системи; переглянути доцільність функціонування у режимі збитковості підприємств, які отримують необґрунтовані пільги; вирішити проблеми боргових зобов'язань через формування прозорого конкурентного середовища, що є запорукою зниження процентних ставок та відтворення довіри до банківських заощаджень; сформулювати систему стимулів і мотивів

для мобілізації внутрішніх ресурсів та пошуку закордонних та вітчизняних інвесторів; провести амністію капіталів та сформувати механізм легалізації капіталів, сприяти розвитку малого бізнесу, розширити за допомогою системи гарантій і страхування залучення до вітчизняної банківської системи доходів громадян України, які працюють за кордоном; використовувати бюджетні інструменти налаштування грошової пропозиції та здійснити перехід держави від формування останньої через купівлю валюти; підвищити довіру населення до банків та сформувати механізми залучення заощаджень в економіку; сприяти прозорості проведення державних закупівель; сформувати прозорий механізм ціноутворення на державних підприємствах-монополістах [Доповнено за 1, с. 29].

Отже, покращення фінансового забезпечення розвитку держави можливо лише на основі участі всіх інституційних структур з застосування комплексного, системного, процесного підходів, з залученням зацікавлених сторін на принципах прозорості, доцільності, несуперечності, повноти використання можливостей, надання гарантій, інших.

Література:

1. Геєц В. М. Інноваційні перспективи України / В. М. Геєц, В. П. Семиноженко. – Х. : Константа, 2006. – 272 с.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
3. Федулова Л. Стратегія управління інтелектуальною власністю в умовах інноваційної економіки [Електронний ресурс] / Л. Федулова // Персонал. – 2006. - № 11. – Режим доступу : <http://personal.in.ua/article.php?ida=399>.